

HRVATSKI SABOR

P.Z.E. br. 106

KLASA: 022-03/17-01/40
URBROJ: 65-17-07

Zagreb, 13. srpnja 2017.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem **Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 13. srpnja 2017. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njczino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuda, te Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/25

Urbroj: 50301-25/06-17-6

Zagreb, 13. srpnja 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13 i 113/16), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA**

Zagreb, srpanj 2017.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Članak 1.

U Kaznenom zakonu (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak), u članku 55. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Sud može izrečenu novčanu kaznu u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih iznosa ili kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine zamijeniti radom za opće dobro.".

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"(2) Rad za opće dobro ne može se izreći već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci.".

Dosadašnji stavci 2. do 7. postaju stavci 3. do 8.

Dosadašnji stavak 8. koji postaje stavak 9. mijenja se i glasi:

"(9) Ako osuđenik ustrajno izbjegava provođenje zaštitnog nadzora iz članka 64. ovoga Zakona ili bez opravdanog razloga krši obvezu koja mu je određena sigurnosnom mjerom, sud će donijeti odluku kojom određuje izvršenje prvotno izrečene kazne. Ako se utvrdi da je počinitelj iz opravdanih razloga izbjegavao zaštitni nadzor, sud ga može oslobođiti zaštitnog nadzora, ili mu može produljiti rok za izvršenje zaštitnog nadzora.".

Dosadašnji stavak 9. postaje stavak 10.

Članak 2.

U članku 87. stavku 21. iza riječi: "etničkog podrijetla" dodaje se riječ: "jezika".

Članak 3.

Članak 259. mijenja se i glasi:

"(1) Tko suprotno propisima o tržištu kapitala raspolažeći povlaštenom informacijom na temelju članstva u upravnim, upravljačkim ili nadzornim tijelima izdavatelja ili sudionika na tržištu emisijskih jedinica ili posjedovanja svog udjela u kapitalu izdavatelja ili sudionika na tržištu emisijskih jedinica ili na temelju pristupa informacijama tijekom obavljanja posla, profesije ili dužnosti ili tko je do povlaštenih informacija došao neovisno od navedenih okolnosti:

1. za vlastiti ili tuđi račun neposredno ili posredno stekne ili otudi finansijski instrument na koji se ta informacija odnosi, otkaže ili izmjeni nalog u vezi s finansijskim instrumentom na koji se ta informacija odnosi uključujući i slučaj kada je nalog dan prije nego što je ta osoba posjedovala tu povlaštenu informaciju, podnese, promijeni ili povuče ponudu za kupnju na dražbi emisijskih jedinica ili drugih proizvoda na dražbi koji se temelje na emisijskim jedinicama

2. neovlašteno otkrije, priopći, preda ili na drugi način učini dostupnom povlaštenu informaciju drugoj osobi

3. preporuči drugoj osobi ili je navede da stekne ili otpusti finansijski instrument na koji se ta informacija odnosi ili da otkaže ili izmjeni nalog u vezi s finansijskim instrumentom na koji se ta informacija odnosi

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena imovinska korist velikih razmjera ili je drugome prouzročena imovinska šteta velikih razmjera, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.".

Članak 4.

Članak 260. mijenja se i glasi:

"(1) Tko suprotno propisima o tržištu kapitala:

1. obavi transakciju ili da nalog za trgovanje ili obavi bilo koji drugi postupak koji daje ili bi mogao dati neistinite ili obmanjujuće znakove o ponudi, potražnji ili cijeni finansijskih instrumenata ili povezanog promptnog ugovora za robu ili drži cijenu jednog ili više finansijskih instrumenata ili povezanog promptnog ugovora za robu na neuobičajenoj ili umjetnoj razini

2. pri sklapanju transakcije ili davanju naloga za trgovanje ili pri bilo kojoj drugoj aktivnosti ili postupku koji utječe na cijenu jednog ili nekoliko finansijskih instrumenata ili povezanog promptnog ugovora za robu upotrebljava fiktivne postupke ili druge oblike obmane ili prijevare

3. širi informacije putem medija, internetom ili bilo kojim drugim načinom ili sredstvom kojim daje ili bi mogao davati neistinite ili obmanjujuće znakove glede ponude, potražnje ili cijene finansijskih instrumenata ili povezanog promptnog ugovora za robu ili održava cijenu jednog ili nekoliko finansijskih instrumenata ili povezanog promptnog ugovora za robu na neuobičajenoj ili umjetnoj razini kada osobe koje su proširile informaciju stječu, za sebe ili drugu osobu, prednost ili korist od širenja dotičnih informacija ili finansijskih instrumenata, uključujući širenje glasina i neistinitih ili obmanjujućih vijesti

4. prosljeđuje ili daje neistinite ili obmanjujuće informacije ili osnovne podatke ili bilo kojim drugim postupkom manipulira izračunom referentnih vrijednosti

kaznit će kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je postupanjem iz stavka 1. ovoga članka pribavljena imovinska korist velikih razmjera ili je drugome prouzročena imovinska šteta velikih razmjera,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.".

Članak 5.

U članku 263. stavku 1. riječ: "jedne" zamjenjuju se riječju: "tri".

Članak 6.

U članku 264. stavku 1. riječ: "jedne" zamjenjuje se riječju: "tri".

Članak 7.

U članku 325. stavku 1. iza riječi: "etničke pripadnosti" dodaje se riječ: "jezika".

Članak 8.

U članku 326. stavku 1. riječi: "šest mjeseci do pet" zamjenjuju se riječima: "jedne do osam".

U stavku 2. riječi: "jedne do osam" zamjenjuju se riječima: "tri do dvanaest".

Članak 9.

U članku 331. stavku 4. broj: "2." zamjenjuje se brojem: "3.".

Članak 10.

U članku 384. u stavku 1. oznaka stavka: "(1)" briše se.

Stavak 2. briše se.

Članak 11.

U članku 386. na kraju točke 25. točka se zamjenjuje zarezom.

Iza točke 25. dodaje se točka 26. koja glasi:

"26. Direktivom 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12.6.2014.).".

Članak 12.

(1) Ako je do stupanja na snagu ovoga Zakona podnesen zahtjev za uvjetni otpust u odnosu na kazne koje se izvršavaju sukladno odredbama Kaznenog zakona iz članka 381. stavka 1. točke 1. Kaznenog zakona (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak) primjenit će se odredbe o uvjetnom otpustu iz Zakona prema kojem se kazne izvršavaju.

(2) O zahtjevima za uvjetni otpust iz stavka 1. ovoga članka odlučuje Povjerenstvo za uvjetni otpust iz Zakona o izvršavanju kazne zatvora (Narodne novine, br. 128/99, 55/00, 59/00, 129/00, 59/01, 67/01, 11/02, 190/03, 76/07, 27/08, 83/09, 18/11, 48/11, 125/11, 56/13 i 150/13).

Članak 13.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, u dalnjem tekstu: Kazneni zakon) donesen je 2011., a stupio je na snagu 1. siječnja 2013. godine. Od svog donošenja Kazneni zakon izmijenjen je dva puta, te je jednom ispravljan; prvi put je izmijenjen 2012., prije stupanja na snagu, tako da su prve izmjene stupile na snagu danom stupanja na snagu Kaznenog zakona, a drugi put 2015., zbog uočenih problema u praksi, potrebe dodatnog usklađenja s pravnom stečevinom Europske unije i međunarodnim dokumentima te zbog potrebe da se Zakon nomotehnički i jezično doradi.

Tijekom izrade Kaznenog zakona velika pozornost posvećivana je analizi međunarodnih standarda i njihovoj implementaciji u kazneno materijalno zakonodavstvo, slijedom čega je Republika Hrvatska dobila suvremeni i europski zakon usklađen s brojnim međunarodnim dokumentima - direktivama, okvirnim odlukama, konvencijama, preporukama.

II. PITANJA KOJA SE UREĐUJU OVIM ZAKONOM

Ovim Konačnim prijedlogom zakona predlažu se treće izmjene i dopune Kaznenog zakona, a razlog za to je prvenstveno usklađenje domaćeg zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije. Usklađenje domaćeg zakonodavstva potrebno je izvršiti na području zlouporabe tržišta kapitala kroz transponiranje i implementaciju Direktive 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12.6.2014.) - u dalnjem tekstu: Direktiva o zlouporabi tržišta. Provedivost odgovarajućih odredaba Kaznenog zakona ovisi o prethodnoj implementaciji Uredbe 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (SL L 173, 12.6.2014.) - u dalnjem tekstu: Uredba MAR, Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu finansijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014.) - u dalnjem tekstu: Direktiva MiFID II, te Uredbe 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima finansijskih instrumenata i izmjeni Uredbe 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014.) - u dalnjem tekstu: Uredba MiFIR.

Direktivom o zlouporabi tržišta nastoji se ojačati sustav kaznenopravnih sankcija kroz iskazivanje jačeg oblika društvene osude. Uvođenje kaznenopravnih sankcija ključno je za osiguranje djelotvorne provedbe politike Europske unije u području borbe protiv zlouporabe tržišta. Vodenim ciljevima Direktive o zlouporabi tržišta izrađene su predložene izmjene Kaznenog zakona.

Kazneno djelo zlouporabe povlaštenih informacija (članak 259. Kaznenog zakona) postaje blanketno kazneno djelo, što znači da u svom zakonskom opisu upućuje na neki drugi propis, odnosno propise, u konkretnom slučaju na propise o tržištu kapitala, te je prošireno u odnosu na sudionike na tržištu emisijskih jedinica kao subjekte počinjenja djela, uz dosadašnje primarne insidere - članove u upravnim, upravljačkim ili nadzornim tijelima izdavatelja. Novo tržište definirano je Direktivom MiFID II kojom se i proširuje definicija finansijskog instrumenta. Predloženim izmjenama propisuju se i novi modaliteti počinjenja djela - otkaz ili izmjena naloga u vezi s finansijskim instrumentom; podnošenje, promjena ili povlačenje ponude za kupnju na dražbi emisijskih jedinica, te se primarni i sekundarni

insideri (sekundarni insideri su osobe koje nisu primarni insideri, a koje raspolažu povlaštenom informacijom, te koje znaju ili bi trebale znati da je riječ o povlaštenoj informaciji), kao počinitelji kaznenog djela tretiraju jednako, kroz istu sankciju u visini kazne zatvora od šest mjeseci do pet godina. U tom smislu povišena je sankcija za sekundarne insidere koji su u važećem Zakonu sankcionirani kroz stavak 1. članka 259. koji predstavlja temeljni oblik počinjenja djela s kaznom zatvora do tri godine. Predloženim izmjenama Kazneni zakon se usklađuje sa člancima 3. i 4., člankom 6. stavkom 2., te člankom 7. Direktive o zlouporabi tržišta. Kvalificirani oblik djela opisan u članku 2. ovoga zakonskog prijedloga, kojim se mijenja članak 259. stavak 2. Kaznenog zakona, vezan je uz pribavljanje imovinske koristi velikih razmjera ili prouzročenje imovinske štete velikih razmjera.

Kazneno djelo zlouporabe tržišta kapitala (članak 260. Kaznenog zakona) ostaje blanketno kazneno djelo i također je, kao i prethodno kazneno djelo, u svom zakonskom opisu prošireno. Uvode se kao objekti počinjenja djela tzv. povezani promptni ugovori za robu koji su definirani Uredbom MAR koja se direktno primjenjuje, a provedbu Uredbe potrebno je osigurati kroz propise o tržištu kapitala. Proširuju se radnje počinjenja djela i na druge aktivnosti ili postupke koji utječu na cijenu jednog ili nekoliko finansijskih instrumenata ili povezanog promptnog ugovora za robu, zatim na ponudu, potražnju ili cijenu finansijskog instrumenta ili povezanog promptnog ugovora za robu te se kao novi model počinjenja djela propisuje proslijđivanje ili davanje neistinitih ili obmanjujućih informacija ili osnovnih podataka ili počinjenja bilo kojeg drugog postupka kojim se manipulira izračunom referentnih vrijednosti definiranih u Uredbi MAR. Kaznenopravna sankcija i kvalificirani oblik djela propisan je kao i kod kaznenog djela zlouporabe povlaštenih informacija. Ovim se Kazneni zakon usklađuje s člancima 5. i 7. Direktive o zlouporabi tržišta.

Preostale izmjene rezultat su potreba na koje je ukazala praksa, potrebe uklanjanja uočenih nejasnoća i usklađivanja s mjerodavnim nacionalnim pravom. Kao najvažnije treba istaknuti sljedeće izmjene:

U prvom redu valja istaknuti kako se s obzirom na uočenu praksu sudova predlaže izmjena rada za opće dobro iz članka 55. Kaznenog zakona, koji predstavlja svojevrsnu modifikaciju i važan supstitut kratkotrajnih kazni zatvora. Predložene izmjene idu u smjeru ograničenja postojećih pretpostavki za njegovo izricanje i to na način da sud rad za opće dobro može izreći kao supstitut izrečenoj novčanoj kazni u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih dohodaka te za izrečenu kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine. Također, predlagatelj ovim zakonskim prijedlogom predlaže dodatno ograničenje u izricanju rada za opće dobro kroz propisivanje nemogućnosti njegova izricanja već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci.

Uz navedeno, smatramo potrebnim skrenuti pozornost na predložene izmjene visine kaznenopravnih sankcija kod kaznenih djela nedozvoljene proizvodnje (članak 263. stavak 1. Kaznenog zakona) i nedozvoljene trgovine (članak 264. stavak 1. Kaznenog zakona) propisivanjem posebnih maksimumima do tri godine zatvora. Predložene izmjene omogućavaju sankcioniranje navedenih kaznenih djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329. stavak 1. točka 1. Kaznenog zakona), kao i provođenje posebnih dokaznih radnji iz članak 332. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13 i 152/14, u dalnjem tekstu - Zakon o kaznenom postupku), koji u katalogu kaznenih djela iz članka 334., propisuje počinjenje kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329. Kaznenog zakona), kao jedno od kaznenih djela za koja je moguće provesti

posebne dokazne radnje kada se izvidi kaznenih djela ne bi mogli provesti na drugačiji način ili bi to bilo moguće samo uz nerazmjerne teškoće.

Valja istaknuti kako se kao posljedica novih oblika ugroze predlaže i pooštravanje postojeće kaznenopravne politike u odnosu na kazneno djelo protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici Europske unije ili potpisnici Shengenskog sporazuma (članak 326. Kaznenog zakona). S tim u svezi, kroz propisivanje posebnog minimuma i maksimuma u visini od jedne do osam godina zatvora za protupravno i skrivljeno ponašanje iz stavka 1., odnosno tri do dvanaest godina zatvora za ostvarenje bića kaznenog djela iz stavka 2. predmetnog članka, nastoji se iskazati jača društvena osuda te omogućiti djelotvornija provedba kaznenopravne politike na području borbe protiv ilegalnog prebacivanja osoba preko državne granice, njihovog kretanja ili boravka u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici Europske unije ili potpisnici Shengenskog sporazuma počinjenog iz koristoljublja.

Predlagatelj ovim Konačnim prijedlogom zakona predlaže i dopunu definicije zločina iz mržnje (članak 87. stavak 21. Kaznenog zakona), kao i dopunu kaznenog djela javnog poticanja na nasilje i mržnju (članak 325. stavka 1. Kaznenog zakona) propisivanjem jezika, kao dodatnog diskriminatornog motiva. Proširenje kruga postojećih diskriminatornih motiva, doprinijet će snažnijoj borbi protiv diskriminacije te omogućiti sankcioniranje i onih slučajeva koji do sada nisu bili podvedivi pod obilježja predmetnih kaznenih djela. Uz navedeno, nova diskriminatorna osnova dovest će do daljnog usklađenja Kaznenog zakona s diskriminatornim osnovama sadržanim u članku 14. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članku 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije (Narodne novine, br. 85/08 i 112/12)

Na kraju valja istaknuti kako predlagatelj ovim Konačnim prijedlogom zakona predlaže ukidanje dualizma prilikom odlučivanja o uvjetnom otpustu kroz brisanje članka 384. stavka 2. Kaznenog zakona, što će za posljedicu imati isključivu sudsку nadležnost u donošenju odluka u predmetnim postupcima. S tim u svezi člankom 12. Konačnog prijedloga zakona regulirat će se postupanje u odnosu na zahtjeve za uvjetni otpust koji su već podneseni do trenutka stupanja na snagu ovoga Zakona, a tiču se kazni koje se izvršavaju sukladno odredbama Kaznenog zakona iz članka 381. stavka 1. točke 1.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

U članku 55. stavku 1. Kaznenog zakona (rad za opće dobro) predlaže se ograničenje postojećih pretpostavki za izricanje rada za opće dobro i to na način da se rad za opće dobro može izreći kao modifikacija za izrečenu novčanu kaznu u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih dohodaka te za izrečenu kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine. Daljnje ograničenje, predlaže se stavkom 2. kroz onemogućavanje izricanja rada za opće dobro već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci. U stavku 8. predmetnog članka predlaže se nomotehničko i jezično usklađenje sa stavkom 3. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 56/15) izmijenjen je članak 62. (posebne obveze), na način da je jasno propisano da se počinitelju posebna obveza može naložiti uz uvjetnu osudu i djelomičnu uvjetnu osudu. Zbog navedenog istim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona izmijenjen je i članak 55. stavak 3. te je propisano da sud uz rad za opće dobro može počinitelju odrediti zaštitni nadzor iz članka 64. Kaznenog zakona. S tim u vezi predlaže se nomotehnički ispraviti stavak 8. i iz istog isključiti posebne obveze.

Uz članak 2.

U članku 87. stavku 21. Kaznenog zakona predlaže se uz postojeće diskriminatorne motive (rasna pripadnost, boja kože, vjeroispovijest, nacionalno ili etničko podrijetlo, invaliditet, spol, spolno opredjeljenje ili rodni identitet druge osobe) propisati jezik, kao novu diskriminatorynu osnovu. Predloženom dopunom ova odredba dodatno bi se uskladila s diskriminatorynim osnovama sadržanim u članku 14. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske i članku 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije.

Uz članak 3.

Članak 259. Kaznenog zakona (zlouporaba povlaštenih informacija) izmijenjen je u skladu sa zahtjevima Direktive o zlouporabi tržišta. Važeći članak 259. Kaznenog zakona, po uzoru na raniji Zakon o kaznenim djelima protiv tržišta kapitala, kao temeljni oblik opisan u stavku 1. propisuje kazneno djelo koje čini sekundarni insider, dok se kvalificirani oblik iz stavka 2. odnosi na primarnog insidera. To je neprirodno jer se sekundarni insideri pojavljuju rijetko pa nisu tipični počinitelji. Stoga se predlaže da se oba tipa insidera tretiraju jednako, kako je to učinjeno i u članku 3. stavku 3. Direktive o zlouporabi tržišta. Za oba oblika kaznenog djela predlaže se ista kazna koja ujedno rješava kažnjavanje za pokušaj te udovoljava članku 6. stavku 2. i članku 7. stavku 2. Direktive o zlouporabi tržišta.

U stavku 1. predlaže se definicija mogućih počinitelja ovoga kaznenog djela po uzoru na članak 3. stavak 3. Direktive o zlouporabi tržišta. Ispušteni su oni koji "sudjeluju u kriminalnim aktivnostima" jer odgovaraju već po Općim odredbama o sudioništvu sadržanim u Kaznenom zakonu. Također, "sudjelovanje u kriminalnim aktivnostima" treba sagledati i u kontekstu Direktive o zlouporabi tržišta kojom je, između ostalog, propisano da bi se manipuliranje tržištem trebalo smatrati ozbiljnim u slučajevima postojanja velikog utjecaja na integritet tržišta, stvarnu ili potencijalnu dobit ili izbjegnuti gubitak, visinu štete nanesene tržištu ili ukupnu vrijednost finansijskih instrumenata kojima se trguje, te činjenicu da je kazneno djelo počinjeno u okviru kriminalne organizacije. U potonjem slučaju treba uzeti u obzir odredbe Kaznenog zakona o zločinačkom udruženju (članak 328.) i počinjenju kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329.).

U odnosu na sekundarnog insidera ispuštene su riječi "kada je ta osoba svjesna da je riječ o povlaštenim informacijama" jer je takva svijest obuhvaćena namjerom.

Opisi radnji u stavku 1. točki 1. i točki 3. su prošireni u skladu sa zahtjevima iz članka 3. stavnica 4., 5. i 6. Direktive o zlouporabi tržišta, na otkaz ili izmjenu naloga u vezi s finansijskim instrumentom; podnošenje, promjenu ili povlačenje ponude za kupnju na dražbi emisijskih jedinica.

S obzirom da će počinitelji ovim kaznenim djelom rijetko kada ostvarivati korist manju od znatne (60.000,00 kuna), predlaže se sužavanje kvalificiranog oblika tako da korist i šteta budu velikih razmjera (600.000,00 kuna).

Uz članak 4.

U članku 260. Kaznenog zakona (zlouporaba tržišta kapitala) predlaže se proširenje kaznenog djela i u odnosu na tzv. povezane promptne ugovore za robu koji su propisani Uredbom MAR, neovisno o finansijskim instrumentima.

Točka 2. stavka 1. je proširena na način da se biće kaznenog djela, kao skup svih obilježja kaznenog djela, ostvaruje, uz sklapanje transakcije ili davanja naloga za trgovanje, i kroz druge aktivnosti ili postupke, koji utječu na cijenu jednog ili više finansijskih instrumenata ili

povezanog promptnog ugovora. Na ovaj način transponira se članak 5. stavak 2. točka b. Direktive o zlouporabi tržišta.

Točka 3. stavka 1. transponira članak 5. stavak 2. točaka c. i d. Direktive o zlouporabi tržišta. Predmetna odredba sada se odnosi i na ponude, potražnje ili cijene finansijskih instrumenata ili povezanog promptnog ugovora za robu. Kao novi način počinjenja propisano je održavanje cijene jednog ili nekoliko finansijskih instrumenata ili povezanih promptnih ugovora na neuobičajenoj ili umjetnoj razini kada osobe koje su proširile informaciju istu stječu za sebe ili drugu osobu. Odredba iz točke 3. stavka 1. sada se odnosi i na davanje lažnih ili obmanjujućih osnovnih podataka ili bilo koji drugi postupak kojim se manipulira izračunom referentnih vrijednosti definiranih Uredbom MAR.

Sankcije su povisene zbog zahtjeva iz članka 7. Direktive o zlouporabi tržišta koji traži da maksimalno trajanje kazne zatvora za kazneno djelo iz članka 5. Direktive o zlouporabi tržišta iznosi najmanje 4 godine.

S obzirom da će počinitelji ovim kaznenim djelom rijetko kada ostvarivati korist manju od znatne (60.000,00 kuna), predlaže se sužavanje kvalificiranog oblika tako da korist i šteta budu velikih razmjera (600.000,00 kuna).

Uz članak 5.

U članku 263. stavku 1. Kaznenog zakona (nedozvoljena proizvodnja) predlaže se izmjena visine kaznenopravne sankcije na način da se kazna zatvora u visini do jedne godine zamjeni kaznom zatvora do tri godine. Dosadašnja visina kaznenopravne sankcije, onemogućavala je sankcioniranje kaznenog djela nedozvoljene proizvodnje u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. stavka 1. točke 1. Kaznenog zakona koje propisuje da se počinitelju koji je ostvario njegova zakonska obilježja, odnosno poticatelju istoga, može izreći kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina za ono kazneno djelo za koje je propisana gornja granica kazne tri godine. Povećanjem posebnog maksimuma na kaznu zatvora do tri godine, omogućilo bi se ne samo procesuiranje kaznenog djela nedozvoljene proizvodnje u sastavu zločinačkog udruženja, već bi se omogućilo i određivanje posebnih dokaznih radnji u slučaju postojanja osnova sumnje da je počinitelj zajedno s drugim osobama ostvario obilježja kaznenog djela iz članka 263. u vezi s člankom 329. Kaznenog zakona, u slučajevima kada se izvidi ne bi mogli provesti na drugi način ili bi to bilo moguće samo uz nerazmjerne teškoće. Navedeno je moguće, s obzirom da je kazneno djelo iz članka 329. Kaznenog zakona, navedeno u katalogu kaznenih djela iz članka 334. Zakona o kaznenom postupku, kao jedno od kaznenih djela za koje se mogu provesti posebne dokazne radnje.

Uz članak 6.

Vidi obrazloženje uz članak 5. Konačnog prijedloga Zakona.

Uz članak 7.

U članku 325. stavku 1. Kaznenog zakona predlaže se uz postojeće diskriminatore motive: rasnu, vjersku, nacionalnu etničku pripadnost, podrijetlo, boju kože, spol, spolno opredjeljenje, rodni identitet, invaliditet, propisati i jezik kao dodatnu diskriminatornu osnovu. Predloženom dopunom članka 325. stavka 1. Kaznenog zakona izvršilo bi se dodatno usklađenje s diskriminatornim osnovama sadržanim u članku 14. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske i članku 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije.

Uz članak 8.

U članku 326. Kaznenog zakona (protuzakonito ulazeњe, kretanje i boravak u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici Europske unije ili potpisnici Shengenskog sporazuma) predlaže se izmjena visine kaznenopravne sankcije za postojeće oblike kaznenog djela. Tako predlagatelj u odnosu na članak 326. stavak 1. Kaznenog zakona predlaže propisivanje kaznenopravne sankcije u visini od jedne do osam godina zatvora, dok za protupravno i skrivljeno počinjenje iz stavka 2. predlaže kaznenopravnu sankciju u visini od jedne do deset godina zatvora. Predloženim izmjenama, omogućiti će se djelotvornija provedba kaznenopravne politike na području borbe protiv ilegalnog prebacivanja osoba preko državne granice, njihovog kretanja ili boravka u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici Europske ili potpisnici Shengenskog sporazuma počinjenog iz koristoljublja.

Uz članak 9.

U članku 331. stavku 4. Kaznenog zakona (nedozvoljeno posjedovanje, izrada i nabavljanje oružja i eksplozivnih tvari) predlaže se izmjena nomotehničke prirode na način da se stavak 4. u kontekstu sankcije veže uz stavak 3., a ne uz stavak 2., kako je navedeno u Kaznenom zakonu. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 56/15), između ostalog, izvršna je izmjena članka 331. na način da je dodan novi stavak 2. koji se odnosi na kategorije oružja i eksplozivnih tvari čije je držanje građanima dozvoljeno samo uz prethodno odobrenje. Propisivanje novog stavka 2. dovelo je do promjene numeracije stavaka, slijedom čega je potrebno intervenirati u stavak 4.

Uz članak 10.

U članku 384. Kaznenog zakona stavak 2., briše se. Predmetna odredba Kaznenog zakona propisivala je primjenu odredaba o uvjetnom otpustu na način da se na izrečene kazne i one koje se izvršavaju po Kaznenom zakonu (Narodne novine, br. 110/97, 27/98 - ispravak, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11 – u dalnjem tekstu: KZ/97) primjenjuju odredbe o uvjetnom otpustu KZ/97. Brisanje predmetne odredbe značilo bi isključivu sudske nadležnost u odlučivanju o zahtjevima za uvjetni otpust.

Uz članak 11.

U članku 386., radi usklađenja koje je izvršeno ovim izmjenama, u popis pravnih akata Europske unije dodaje se Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta.

Uz članak 12.

U članku 12. propisuje se postupanje u odnosu na one zahtjeve za uvjetni otpust koji su u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona već podneseni, a tiču se kazni koje se izvršavaju sukladno odredbama Kaznenog zakona iz članka 381. stavka 1. točke 1. O tim zahtjevima odlučit će Povjerenstvo za uvjetni otpust.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna finansijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je bio u prvom čitanju i koji je prihvavljen u Hrvatskome saboru, u Konačnom prijedlogu zakona nastale su određene razlike kao rezultat uvažavanja prijedloga i primjedbi iznijetih između prvog i drugog čitanja.

U odnosu na Prijedlog zakona, predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga zakona izmijenio ili dodoao sljedeće:

- u članku 1. izmijenjen je članak 55. Kaznenog zakona kroz poštravljivanje ograničenja postojećih pretpostavki za izricanje rada za opće dobro i to na način da sud može izrečenu novčanu kaznu u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih dohodata ili izrečenu kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine zamijeniti radom za opće dobro. Uz navedeno dodan je i stavak 2. kojim se onemogućuje izricanje rada za opće dobro već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci,
- u članku 2. dopunjeno je članak 87. stavak 21. Kaznenog zakona propisivanjem jezika, kao dodatnog diskriminacionog motiva,
- u članku 5. izmijenjen je članak 263. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma do tri godine zatvora,
- izostavljen je članak 6. Prijedloga zakona prihvaćanjem primjedbe Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora za brisanjem odredbe kojom je predviđena ovlast navedenog Odbora utvrditi i izdati počišćeni tekst Zakona,
- u članku 6. izmijenjen je članak 264. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma do tri godine zatvora,
- u članku 7. dopunjeno je članak 325. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem jezika, kao dodatnog diskriminacionog motiva,
- u članku 8. izmijenjen je članak 326. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma od jedne do osam godina zatvora za stavak 1., odnosno propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma od tri do dvanaest godina zatvora za stavak 2. predmetnog članka,
- u članku 10. kojim se mijenja članak 384., stavak 2., briše se čime se omogućuje ukidanje postojećeg dualiteta kod odlučivanja o uvjetnom otpustu,
- u članku 12., propisuje se postupanje u odnosu na one zahtjeve za uvjetni otpust koji su u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona već podneseni (a o kojima nije riješeno), a tiču se kazni koje se izvršavaju sukladno odredbama Kaznenog zakona iz članka 381. stavka 1. točke 1.

V. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZOŽENJEM

Nije bilo prijedloga, primjedbi ili mišljenja koji su dani na Prijedlog zakona, a koje predlagatelj nije prihvatio.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 55.

(1) Sud može izrečenu novčanu kaznu u iznosu do tristo šezdeset dnevnih iznosa ili kaznu zatvora u trajanju do jedne godine zamijeniti radom za opće dobro. Kad izrekne kaznu zatvora u trajanju do šest mjeseci, sud će je zamijeniti radom za opće dobro, osim ako se time ne može ostvariti svrha kažnjavanja.

(2) Kada sud novčanu kaznu zamjenjuje radom za opće dobro, zamijenit će jedan dnevni iznos s dva sata rada, a kad kaznu zatvora zamjenjuje radom za opće dobro, zamijenit će jedan dan zatvora s dva sata rada.

(3) Sud može počinitelju uz rad za opće dobro odrediti zaštitni nadzor iz članka 64. ovoga Zakona, čije trajanje ne može biti duže od vremena u kojem počinitelj mora izvršiti rad za opće dobro.

(4) Rad za opće dobro izvršit će se samo uz pristanak osuđenika.

(5) Osuđenik će, nakon što nadležnom tijelu za probaciju dade pristanak, rad za opće dobro izvršiti u roku koji to tijelo odredi, vodeći računa o njegovim mogućnostima s obzirom na njegove osobne prilike i zaposlenje. Ovaj rok ne može biti kraći od jednog mjeseca niti dulji od dvije godine računajući od početka izvršavanja rada za opće dobro. Sadržaj rada za opće dobro određuje nadležno tijelo za probaciju u dogovoru s osuđenikom vodeći računa o njegovim sposobnostima.

(6) Ako se osuđenik u roku osam dana od dana za koji je pozvan ne javi nadležnom tijelu za probaciju ili mu poziv nije mogao biti dostavljen na adresu koju je dao суду ili ne da pristanak, nadležno tijelo za probaciju će o tome obavijestiti nadležnog suca izvršenja ako je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro, a sud ako je novčana kazna zamijenjena radom za opće dobro.

(7) Ako osuđenik svojom krivnjom ne izvršava rad za opće dobro, sud će odmah donijeti odluku kojom određuje izvršenje izrečene kazne u neizvršenom dijelu ili u cijelosti. Ako osuđenik ne izvrši rad za opće dobro bez svoje krivnje, nadležno tijelo za probaciju produžit će rok iz stavka 5. ovoga članka.

(8) Ako osuđenik ne izvrši u potpunosti ili u većoj mjeri obveze iz stavka 3. ovoga članka, ili ih teško ili uporno krši, ili ustrajno izbjegava provođenje zaštitnog nadzora iz članka 64. ovoga Zakona, ili bez opravdanog razloga krši obvezu koja mu je određena sigurnosnom mjerom, sud će donijeti odluku kojom određuje izvršenje prvotno izrečene kazne. Ako se utvrdi da počinitelj obveze nije izvršio iz opravdanih razloga ili da je iz opravdanih razloga izbjegavao zaštitni nadzor, sud može obveze zamijeniti drugima, ili mu izreći zaštitni nadzor ako ga do tada nije imao, ili ga može oslobođiti obveza, odnosno zaštitnog nadzora, ili mu može produljiti rok za izvršenje izrečenih obveza ili zaštitnog nadzora.

(9) Rad za opće dobro izvršava se bez naknade.

Članak 87.

(1) Kazneno zakonodavstvo Republike Hrvatske su odredbe sadržane u ovom Zakonu i drugim zakonima Republike Hrvatske, kojima se određuju pretpostavke kažnjivosti i sankcije koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela.

(2) Protupravna radnja je radnja kojom su ispunjena obilježja kaznenog djela, a ne postoji razlog isključenja protupravnosti.

(3) Službena osoba je državni dužnosnik ili službenik, dužnosnik ili službenik u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, nositelj pravosudne dužnosti, sudac porotnik, član Državnog sudbenog vijeća ili Državnoodvjetničkog vijeća, arbitar i javni bilježnik. Službenom osobom smatra se i osoba koja u Europskoj uniji, stranoj državi, međunarodnoj organizaciji koje je Republika Hrvatska član, međunarodnom sudu ili arbitraži čiju sudbenost Republika Hrvatska prihvata, obavlja dužnosti povjerene osobama iz prethodne rečenice.

(4) Vojna osoba je djelatna vojna osoba, ročnik, pričuvnik i kadet te državni službenik i namještenik raspoređen na službu u Oružanim snagama Republike Hrvatske.

(5) Kad je službena osoba naznačena kao počinitelj kaznenog djela koje nije predviđeno u Glavi XXXIV. ovoga Zakona, ili kao osoba prema kojoj je počinjeno kazneno djelo, službenom osobom smatrati će se i vojna osoba.

(6) Odgovorna osoba je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je izričito ili stvarno povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja pravne osobe ili državnih tijela ili tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(7) Dijete je osoba koja nije navršila osamnaest godina života.

(8) Članovi obitelji su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, njihova zajednička djeca te djeca svakog od njih, srodnik po krvi u ravnoj lozi, srodnik u pobočnoj lozi zaključno do trećeg stupnja, srodnici po tazbini do zaključno drugog stupnja, posvojitelj i posvojenik.

(9) Bliske osobe su članovi obitelji, bivši bračni ili izvanbračni drug, bivši životni partner ili neformalni životni partner, osobe koje imaju zajedničko dijete i osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu.

(10) Izvanbračni drug je osoba koja živi u izvanbračnoj zajednici koja ima trajniji karakter ili koja traje kraće vrijeme ako je u njoj rođeno zajedničko dijete.

(11) Neformalni životni partner je osoba koja živi u istospolnoj zajednici koja ima trajniji karakter.

(12) Tajni podatak je podatak koji je prema posebnom zakonu označen kao klasificirani podatak. Ne smatra se tajnim podatkom podatak čiji je sadržaj suprotan ustavnom poretku Republike Hrvatske ili podatak koji je označen tajnim radi prikrivanja kaznenog djela, prekoračenja ili zlouporabe ovlasti te drugih oblika nezakonitog postupanja u državnim tijelima.

(13) Službena tajna je podatak koji je prikupljen i koristi se za potrebe tijela javne vlasti, a koji je zakonom, drugim propisom ili općim aktom nadležnog tijela donesenim na temelju zakona proglašen službenom tajnom.

(14) Izbori su izbori za Hrvatski sabor, Predsjednika Republike, Europski parlament, predstavnička tijela u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, općinske načelnike, gradonačelnike, župane, gradonačelnika Grada Zagreba te postupak odlučivanja na državnom referendumu.

(15) Isprava je svaki predmet koji sadrži zapis, znak ili sliku koji je podoban ili određen da služi kao dokaz neke činjenice koja ima vrijednost za pravne odnose.

(16) Pokretna stvar je i svaka proizvedena ili skupljena energija za davanje svjetlosti, topline ili kretanja, kao i telefonski impulsi.

(17) Motorno vozilo je svako prometno sredstvo na motorni pogon u kopnenom, vodenom i zračnom prometu.

(18) Računalni sustav je svaka naprava ili skupina međusobno spojenih ili povezanih naprava, od kojih jedna ili više njih na osnovi programa automatski obrađuju podatke, kao i računalni podaci koji su u njega spremljeni, obrađeni, učitani ili preneseni za svrhe njegovog rada, korištenja, zaštite i održavanja.

(19) Računalni podatak je svako iskazivanje činjenica, informacija ili zamisli u obliku prikladnom za obradu u računalnom sustavu.

(20) Računalni program je skup računalnih podataka koji su u stanju prouzročiti da računalni sustav izvrši određenu funkciju.

(21) Zločin iz mržnje je kazneno djelo počinjeno zbog rasne pripadnosti, boje kože, vjeroispovjesti, nacionalnog ili etničkog podrijetla, invaliditeta, spola, spolnog opredjeljenja ili rodnog identiteta druge osobe. Takvo postupanje uzet će se kao otetogna okolnost ako ovim Zakonom nije izričito propisano teže kažnjavanje.

(22) Imovinskom korišću od kaznenog djela smatra se neposredna imovinska korist od kaznenog djela koja se sastoji od svakog uvećanja ili sprečavanja umanjenja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela, imovina u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela kao i svaka druga korist koja je dobivena od neposredne imovinske koristi od kaznenog djela ili imovine u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela bez obzira nalazi li se na području Republike Hrvatske ili izvan njega.

(23) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.

(24) Mito je svaka nepripadna nagrada, dar ili druga imovinska ili neimovinska korist bez obzira na vrijednost.

(25) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba kojoj su protupravnom radnjom prouzročene fizičke ili duševne boli, emocionalna patnja, imovinska šteta ili bitna povreda ljudskih prava i temeljnih sloboda.

(26) Riječi i pojmovni sklopovi koji imaju rodno značenje bez obzira jesu li u ovom Zakonu korišteni u muškom ili ženskom rodu odnose se na jednak način na muški i ženski rod.

(27) Vrijednost imovine, imovinske štete, imovinske koristi, porezne obveze i državne potpore je velikih razmjera ako prelazi 600.000,00 kuna. Razaranja prouzročena kaznenim djelima su velika ako prelaze 600.000,00 kuna.

(28) Vrijednost imovine je većeg opsega ako prelazi 200.000,00 kuna.

(29) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je velika ako prelazi 60.000,00 kuna. Vrijednost imovinske koristi i štete je znatna ako prelazi 60.000,00 kuna.

(30) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je mala ako ne prelazi 1.000,00 kuna.

Članak 259.

(1) Tko raspolažeći povlaštenom informacijom:

1. za vlastiti ili tuđi račun neposredno ili posredno stekne ili otuđi finansijski instrument na koji se ta informacija odnosi,
2. neovlašteno otkrije, priopći, predala ili na drugi način učini dostupnom povlaštenu informaciju drugoj osobi,
3. preporuči drugoj osobi ili je navede da stekne ili otuđi finansijski instrument na koji se ta informacija odnosi,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Ako je kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počinila osoba koja je raspolagala povlaštenom informacijom na temelju članstva u upravljačkim ili nadzornim tijelima izdavatelja, svojeg udjela u kapitalu izdavatelja, pristupa informaciji kroz obavljanje svog posla ili dužnosti ili počinjenog kaznenog djela,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljenia znatna imovinska korist ili je drugome prouzročena znatna šteta,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Ako je kaznenim djelom iz stavka 2. ovoga članka pribavljenia znatna imovinska korist ili je drugome prouzročena znatna šteta,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

Članak 260.

(1) Tko suprotno propisima o tržištu kapitala:

1. obavi transakciju ili da nalog za trgovanje koji daju ili bi mogli dati neistinite ili obmanjujuće poruke o ponudi, potražnji ili cijeni finansijskih instrumenata, ili djelujući u suradnji s jednom ili više osoba drži cijenu jednog ili više finansijskih instrumenata na nenormalnoj ili umjetnoj razini,

2. pri sklapanju transakcije ili davanju naloga za trgovanje upotrebljava fiktivne postupke ili druge oblike obmane ili prijevare,

3. širi informacije putem medija, internetom ili bilo kojim drugim načinom ili sredstvom koji daje ili bi mogao davati lažne ili obmanjujuće poruke glede finansijskih instrumenata, uključujući širenje glasina i lažnih ili obmanjujućih vijesti, pri čemu je osoba koja je proširila informaciju znala ili bila dužna znati da je informacija lažna ili obmanjujuća,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Ako je postupanjem iz stavka 1. ovoga članka počinitelj pribavio znatnu imovinsku korist ili je prouzročena znatna šteta,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Članak 263.

(1) Tko neovlašteno proizvodi ili prerađuje predmete ili robu čija je proizvodnja zabranjena ili ograničena ako time nije počinjeno neko drugo kazneno djelo za koje je propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Kaznom iz stavka 1. kaznit će se tko napravi, nabavi, prenese, izveze ili uveze, posjeduje opremu, materijal ili tvari koje se mogu uporabiti za nedozvoljenu proizvodnju i za koje zna da su namijenjeni nedozvoljenoj proizvodnji.

(3) Predmeti i roba nedozvoljene proizvodnje će se oduzeti.

Članak 264.

(1) Tko neovlašteno kupuje, prodaje, prenosi ili razmjenjuje predmete ili robu čiji je promet zabranjen ili ograničen ako time nije počinjeno neko drugo kazneno djelo za koje je propisana teža kazna,

kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Predmeti i roba nedozvoljene trgovine će se oduzeti.

Članak 325.

(1) Tko putem tiska, radija, televizije, računalnog sustava ili mreže, na javnom skupu ili na drugi način javno potiče ili javnosti učini dostupnim letke, slike ili druge materijale kojima se poziva na nasilje ili mržnju usmjerenu prema skupini ljudi ili pripadniku skupine zbog njihove

rasne, vjerske, nacionalne ili etničke pripadnosti, podrijetla, boje kože, spola, spolnog opredjeljenja, rodnog identiteta, invaliditeta ili kakvih drugih osobina,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko organizira ili vodi grupu od tri ili više osoba radi počinjenja djela iz stavka 1. ovoga članka,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Tko sudjeluje u udruženju iz stavka 2. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(4) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko javno odobrava, poriče ili znatno umanjuje kazneno djelo genocida, zločina agresije, zločina protiv čovječnosti ili ratnog zločina, usmjereno prema skupini ljudi ili pripadniku skupine zbog njihove rasne, vjerske, nacionalne ili etničke pripadnosti, podrijetla ili boje kože, na način koji je prikladan potaknuti nasilje ili mržnju protiv takve skupine ili pripadnika te skupine.

(5) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 4. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Članak 326.

(1) Tko iz koristoljublja omogući ili pomogne drugoj osobi nedozvoljeno ući, izići, kretati se ili boraviti u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici Europske unije ili potpisnici Shengenskog sporazuma,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je pri počinjenju kaznenog djela iz stavka 1. ovog članka doveden u opasnost život ili tijelo osobe koja nedozvoljeno ulazi, kreće se ili boravi u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici Europske unije ili potpisnici Shengenskog sporazuma, ili je s njom postupao na nečovječan ili ponižavajući način ili je djelo počinila službena osoba u obavljanju službene dužnosti, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

Članak 331.

(1) Tko neovlašteno izrađuje, nabavlja, posjeduje, prodaje ili na drugi način sebi ili drugome pribavlja u posjed vatreno oružje, streljivo, eksplozivne tvari ili njihove sastavne ili rezervne dijelove čije je nabavljanje, prodaja ili posjedovanje građanima zabranjeno,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno izrađuje radi prodaje, prodaje drugome ili drugome pribavlja u posjed vatreno oružje, streljivo, eksplozivne tvari ili njihove sastavne ili rezervne dijelove čije je nabavljanje, prodaja ili posjedovanje građanima dozvoljeno samo uz prethodno odobrenje.

(3) Tko neovlašteno posjeduje, nabavi, izradi, proda ili razmjeni, uveze ili izveze veće količine vatrenog oružja, streljiva, eksplozivnih tvari ili njihovih sastavnih ili rezervnih dijelova,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Kaznom iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se tko izrađuje ili usavršava, proizvodi, nabavlja, skladišti, nudi na prodaju, prodaje ili kupuje, posreduje u kupnji ili prodaji, posjeduje, prenosi ili prevozi kemijsko ili biološko oružje ili drugo sredstvo borbe koje je zabranjeno međunarodnim pravom.

(5) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prodaje ili izvozi oružje u zemlju u kojoj se djeca koriste kao plaćenici.

(6) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno posjeduje, nabavi, izradi, proda ili razmijeni sredstva potrebna za izradu vatre nog oružja, streljiva ili eksplozivnih tvari.

(7) Vatreno oružje, streljivo, eksplozivne tvari te njihovi sastavni ili rezervni dijelovi će se oduzeti.

Članak 384.

(1) Izvršenje kaznenopravnih sankcija pravomočno izrečenih sukladno odredbama Kaznenog zakona i drugih posebnih propisa iz članka 381. stavka 1. ovoga Zakona, čije izvršenje nije započelo ili je u tijeku, provodit će se sukladno odredbama ovoga Zakona od dana njegova stupanja na snagu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka na kazne koje su izrečene ili se izvršavaju sukladno odredbama Kaznenog zakona iz članka 381. stavka 1. točke 1., primjenjuju se odredbe o uvjetnom otpustu tog Zakona.

Članak 386.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2002. godine o zaštiti okoliša putem kaznenog prava,
2. Direktivom 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. godine kojom se predviđaju minimalni standardi o sankcijama i mjerama protiv poslodavaca koji zapošljavaju državljanе trećih zemalja,
3. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. godine o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji,
4. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o onečišćenju s brodova i uvođenju kazni za prekršaje,
5. Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. godine o izmjenama i dopunama Direktive 2005/35/EZ o onečišćenju s brodova i uvođenju kazni za prekršaje,
6. Direktivom 2008/98 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. godine o otpadu koja zamjenjuje određene direktive,

7. Seveso II direktivom 96/82/EC, 2003/105/EC o sprječavanju velikih industrijskih nesreća i ublažavanju posljedica ako se one dogode,
8. Direktivom 2002/90/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2002. godine o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka,
9. Direktivom 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. godine o nezakonitoj kupoprodaji dionica i manipulaciji tržištem,
10. Okvirnom odlukom Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. godine o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kazneno-pravnim sredstvima,
11. Okvirnom odlukom Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljenе kaznenim djelom,
12. Direktivom 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 05. travnja 2011. godine o suzbijanju i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava,
13. Okvirnom odlukom Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. godine o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima,
14. Okvirnom odlukom Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. godine o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka,
15. Okvirnom odlukom Vijeća 2002/475/PUP od 13. lipnja 2002. godine o suzbijanju terorizma,
16. Okvirnom odlukom Vijeća 2005/212/PUP o oduzimanju predmeta, sredstava i imovine stečene kaznenim djelima od 24. veljače 2005. godine,
17. Konvencijom od 26. srpnja 1995. godine, koja se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316, 27.11.1995, str. 49),
18. Protokolom od 27. rujna 1996. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica (SL C 313, 23.10.1996, str. 2),
19. Drugim Protokolom od 19. lipnja 1997. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica (SL C 221, 19.7.1997, str. 12),
20. Konvencijom o provedbi Sporazuma iz Shengena,
21. Okvirnom odlukom Vijeća 2000/383/JHA od 29. svibnja 2000. o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvoreњa povezanoga s uvođenjem eura,
22. Okvirnom odlukom Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. kojom se utvrđuju minimalne odredbe u vezi sa sastavnim elementima kaznenih djela i zakonskih kazni u području nedopuštene trgovine drogama,

23. Direktivom 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijski sustav i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP,
24. Direktivom 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP,
25. Direktivom 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirna odluka Vijeća 2000/383/PUP.